

en Kamppolitik. Om der ogsaa overfor andre Spørgsmaal vil vise sig en lignende Forhandlingsvillighed — hvad jeg haaber og tror —, om Befolkningen vil hilse Resultatet med Tilfredshed, vil vise sig, naar de komme frem. — Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Højre oppe i Landstinget holdt med dette Forslags Venner, sørgede for, at det kunde blive gennemført. Men lad os se lidt paa den virkelige Stilling. Der var jo et Par Højremænd, der sagde „Stemmer ikke“, efter at Partiet havde faaet Frihed, og en Højremand, der stemte for, men hvordan er det siden gaaet disse Mænd? Hvordan ere de blevne behandlede fra deres Partifællers Side? Og hvordan er det gaaet de Højremænd, der vilde gaa paa Eventyr med Socialdemokraterne og de radikale? Nej, jeg tror ikke, det ærede Medlem skal dvæle ved, hvorledes det ivrige Højre har stillet sig i denne Sag, og hvor det har haft sine Forbundsfæller. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at Højre havde en Mand i Spidsen, og det var Estrup. Ja, den Mand havde den Glæde, da Afgørelsen skulde træffes angaaende Valgretssagen, at se det ærede Medlems Parti og de radikales Parti troppe op i hans Følge, saa det er ikke underligt, at det ærede Medlem finder Anledning til at udtrykke sin Beundring.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Jeg har gjort nogle korte Bemærkninger til hans Udtalelser og skal derfor kun her bekræfte, at ved at slaa efter har jeg set, at det er fuldkommen rigtigt, hvad jeg sagde til ham, at han i 1901 i de allerstærkeste Ord fastslog sit Standpunkt imod dette Forslag, den Gang da den daværende Højre-Indenrigsminister stillede Forhandling i Udsigt. Og dernæst omtalte det ærede Medlem i Fjor udtrykkeligt, at han ansaa den Rest af privilegeret Valgret til Amtsraadene for en Indrømmelse som noget, man fra Højres Side maatte paaskønne. Men nu kommer det ærede Medlem og bebrejder, ikke sig selv, ikke sit Parti, ikke de konservative overhovedet, at man har krævet denne Rest af privilegeret Valgret opretholdt, men bebrejder Regeringen det og siger, at det er uklogt af den, at den har taget imod, gjort den Indrømmelse, uden hvilken man overhovedet ikke kunde faa Overenskomst i Stand, men vilde være kommen ud i Kampstilstande. Hvad er det saa, det ærede Medlem vil have sat i Stedet? Et nyt

Skel i Befolkningen, som enhver ved af Forhandlingerne i Fjor, at hverken dette Ting eller Regeringen ville acceptere.

Det ærede Medlem talte ogsaa om det fri Skøn. Han mente særlig, at der her var Fare, og at disse Forhold gjorde det særlig uheldigt at give saa vid Valgret til de mindre bemidlede. Jeg vil minde om det ærede Medlems Udtalelser her i Tinget den 24. November 1903, Sp. 1533 (nederst paa Spalten), hvor det hedder: „Man har endvidere ment, at den Tokrone, som Arbejdsmanden betaler, betyder for ham et lige saa stort Afsavn, maaske større end de 2,000 Kr., en eller anden af de største Skatteydere betaler. Dette sidste er jeg enig i. Det er en ubestridelig Sandhed, det kan i alt Fald aldeles ubestridelig være Sandhed“ osv. Det forekommer mig dog, at han her har erkendt, at de mindre bemidlede føle deres Byrde og ofte ere dem, der ere haardest beskattede, forholdsvis naturligvis. Men dernæst talte det ærede Medlem i det hele om det fri Skøn. Med Hensyn til Vælgernes Fordeling under og over det fri Skøn hænger det efter Oplysninger, jeg har faaet fra Statistisk Bureau, saaledes sammen, at der paa Landet af de nuværende Vælgere er 142,000 over det fri Skøn og 123,000 under det. Der er ikke megen Grund til at tro, at disse ny Valgregler skulle faa synderlig Indflydelse paa Fordelingen i Landkommunerne. I Bykommunerne er der af de nuværende Vælgere 48,000 over det fri Skøn og 34,000 under det. Her er der Udsigt til nogen Forandring, ganske simpelt fordi Kvinderne faa Valgret, thi vi vide jo alle, at deres Indtægter gennemgaaende ere mindre end Mændenes, og det vil bevirke nogen Forskydning. I Købstadkommunerne er Grænsen 1,000 Kr., og vi vide alle, at for en enlig stillet Kvinde, der lever af sit Arbejde, er 800—1,000 Kr. under de nuværende Forhold en ret god Løn at have i Købstæderne. Men angaaende hele dette Forhold maa man endvidere, naar man tror, der er Fare paa Færde, huske paa, at Ligningskommissionerne i vore Byer nu i 40 Aar have været valgte saaledes, at den almindelige Valgret behersker dem. Flertallet i dem vælges af den almindelige Valgret. Vi have altsaa praktiske Resultater at se hen til. Vi behøve ikke at tale med Frygt og Bæven om, hvorledes det vil komme til at gaa i det virkelige Liv. Jeg skal nævne en By som Helsingør, hvor, saa vidt jeg ved, i 8 eller 10 Aar Ligningskommissionens Flertal har været valgt af det social-